

κερδαλέοφρων, ων, ον, γέν. ονος, à l'esprit rusé, astucieux [κερδάλ.εος, φρήν].
κερδαλέως, adv. d'une manière avantageuse, utile [κερδάλ.εος].
κερδαλήν, v. κερδαλέτη.
κερδαντέον, adj. verb. de κερδαίνω.
κερδιστος, η, ον : 1 le plus avantageux, le plus utile || 2 le plus rusé [superl. dér. de κέρδος; cf. le suiv.].
κερδίων, ων, ον, γέν. ονος, plus avantageux, plus utile [cp. dér. de κέρδος; cf. le préc.].
κέρδος, εος-ους (τό) 1 gain, profit, avantage; au pl. gains, profits || 2 amour du gain : ἄνδρας τὸ κ. πολλὰκις διώλεσεν. SOPH. L'amour du gain a souvent perdu les hommes || 3 au pl. desseins profitables, sages desseins; en mauw. part, ruse, finesse, dessein artificieux : κέρδεα εἰδέναι, II. être fertile en ruses; κέρδεα βουλεύειν. ON. méditer des projets artificieux, avoir de mauvais desseins.
κερδοσύνη, ης (τή) seul. dat. adv. avec ruse, avec fourberie [κέρδος].
κερδῶ, όος-ούς (τή) renard [κέρδος].
 1 **κερδῶος, ώου, adj. m.** qui préside au gain (Hermès) [κέρδος].
 2 **κερδῶος, ώα, ώον**, rusé comme un renard [κερδῶ].
κέρεα, pl. ion. de κέρας.
κερέω, fut. έργ. de κέρω.
κερκίς, ίδος (τή) 1 uavette, d'où métier de tisserand || 2 p. anal. tibia. gros os de la jambe.
κερκίων, ονος (ό) sorte d'oiseau de passage.
κερκόρωνος, ου (ό) c. κερκίων.
κέρκος, ου (τή) 1 queue des animaux || 2 anse.
κερκούρος, ου (ό) vaisseau léger des Cypriotes [κέρκος. ούρα].
Κέρκυρα, ας (τή) Kerkýra (Corcyre. αυή Corfou) ile de la mer Ionienne.
Κερκυραϊκός, ή, όν, c. le suiv.
Κερκυραϊός, α, ον : 1 de Corcyre || 2 originaire ou habitant de Corcyre : οἱ Κερκυραῖοι, les Corcyréens.
κερκῶπη, ης (τή) sorte de cigale [κέρκος].
Κερκῶπων έδρα, v. κέρκωψ.
κέρκωψ, ώπος (ό) homme-singe, race d'hommes semblables à des singes : Κερκῶπων έδρα. HÉR. litt. le séjour des hommes-singes, lieu près des Thermopyles [κέρκος. ώψ].
κέρμα, ατος (τό) petite pièce de monnaie [κέρω].
κερματίζω (f. έσω, att. ώ; pass. ao. έκερματίσθην, pf. κεκερματίσμι) découper, déchiqueter [κέρμα].
κερματίον, ου (τό) petite pièce de monnaie [dim. de κέρμα].
κερῶεις, όεσσα (p. contr. ούσσα, όεν), qui a des cornes, cornu [κέρας].
κερ-οίαξ, ακος (ό), au plur. sorte d'anneaux de corde pour manœuvrer les antennes d'un navire [κέρας. οίαξ].
κερο-τυπέω-ώ, frapper comme avec des cornes [κέρας. τυπέω].
κερούσσα, v. κερῶεις.
κερούχος, ος, ον, armé de cornes [κέρας, έρω].
κερώντο, v. κερῶω 1.
κῆρας, part. ao. 1 έργ. de κέρω.

Κέρσικα νήσος (τή) l'île de Corse.
κερτομέω-ώ (f. έσω, ao. έκερτόμησα, pf. κεκερτόμηκα) blesser par des railleries ou des injures, injurier, outrager : τινα έπέεσσιν, ON. qqn par des paroles injurieuses [κέρτομος].
κερτόμησις, εως (τή) action d'injurier, injure [κερτομέω].
κερτομία, ας (τή), seul. au pl. injure, insulte [κέρτομος].
κερτόμιος, ος, ον, injurieux, outrageant : κερτομίος έπέεσσιν έρεθίζειν. II. exciter par des paroles injurieuses; κερτομίος έπέεσαι πειροθῆναι, ON. éprouver par des paroles injurieuses, ou simpl. κερτομίοισι προσανθάν, II. adresser des paroles de reproche [κέρτομος].
κέρ-τομος, ος, ον, injurieux, malveillant, moqueur [κέρω, τέμνω].
κερῶ, εις, ει, fut. de κέρω.
κερῶ, ής, ή, fut. att. de κεράννυμι.
κέσκετο, 3 sg. impf. itér. de κέρμιτι.
κεστός, ή, όν : 1 piqué, brodé || 2 subst. ó κ. (s. e. ίμις) ceinture brodée [κεντέω].
κευγένειαι, crase poét. p. καί ευγένειαι.
κευθάνω (seul. impf. έκευθανον) c. κεύθω.
κευθμός, ού (ό) c. le suiv.
κευθμών, ώνος (ό) 1 cachette || 2 les régions souterraines, les enfers || 3 fourré de bête sauvage (de sanglier, etc.) [κεύθω].
κευθος, εος-ους (τό) c. κευθμών.
κεύθω (f. κεύσω, ao. 2 έκυθον, pf. κέκευθα) I tr. 1 cacher, renfermer, tenir caché ou renfermé, contenir || 2 fig. renfermer dans son cœur, dans sa pensée : τινά τι, cacher qqe ch. à qqn || II intr. être caché, renfermé [R. κῆθ, cacher].
κεύσταλής, crase poét. p. καί εύσταλής.
κεφάλαιον, ου (τό) I tête || II fig. 1 le haut, le sommet d'une chose, le point capital, la partie la plus importante || 2 le couronnement ou l'achèvement d'une entreprise || 3 principe, fondement || 4 le principal d'une somme, le capital || 5 le point principal d'une discussion; p. suite, le résumé (ce qu'on met en relief comme étant le point capital), d'où adv. : έν κεφαλαίω, XEN. έν κεφαλαίοις, THEC. βραχυτάτω κεφαλαίω, THEC. en résumé, en somme, bref [neutre du suiv.].
κεφαλαίος, α, ον, capital, principal [κεφαλή].
κεφαλαίω-ώ, traiter sommairement, en ne parlant que des choses principales || Moy. traiter sommairement, définir d'une manière générale ou sommaire, acc. [κεφαλαίος].
κεφαλαιώδης, ης, ες, sommaire || Cp. -έστερος [κεφαλαίος, -ωδής].
κεφαλαιωδώς, adv. sommairement.
κεφαλαίωμα, ατος (τό) somme, total, propr. récapitulation [κεφαλαίω].
κεφαλ-αλήγης, ης, ές : 1 pass. qui a mal à la tête || 2 act. qui fait mal à la tête [κεφαλή, άλγος].
κεφαλαγία, ας (τή) mal de tête [κεφαλαλήγης].
κεφαλ-αλγός, ός, όν, qui fait mal à la tête [κεφαλή, άλγος].
κεφαλαργία, ας (τή) par dissimil. μ. κεφαλαλήγία.
κεφαλή, ης (τή) tête : I en parl. de pers. ou